

ΜΑΤΙΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗ

«ΠΑΛΑΜΗ ΑΝΟΙΓΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ»

(ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ)

Της ΑΣΤΕΡΩΣ Φ.

Πριν μερικές εβδομάδες, κυκλοφόρησε η μικρή μ'α φροντισμένη ποιητική συλλογή της Έλλης Παιονίδου. Κι' όπως συμβαίνει συνήθως, κάθε νέα ποιητική συλλογή ξυπνά και νέο ενδιαφέρον σ' όσους ασχολούνται ή παρακολουθούν την λογοτεχνική κίνηση του νησιού μας. Έτσι, και η συλλογή της Έλλης Παιονίδου παίρνει τη θέση της στην βιβλιοθήκη ή στην προσωπική γωνιά του καθενός που αγαπά την τέχνη.

Η συλλογή τούτη, είναι ένα μικρό βιβλιαράκι, που περιλαμβάνει όλην την ποιητική δημιουργία

της Έλλης Παιονίδου, 23 ποιήματα, τα οποία παρ' όλων των μικρών αριθμών τους, αγαλιάζουν πολλά ζητήματα κι' ανθρώπινες καταστάσεις. Χαρακτηριστικό κοινό για όλα τα ποιήματα, είναι ο έντελος προσωπικός τόνος και η αίσιοδοξία που τα διακρίνουν. Έχει για τίτλο η συλλογή «Παλάμη ανοιγμένη στον ήλιο» παρμένο από το πρώτο ποίημά της «Κύπρος» όπου ολοφάνερα διαφαίνεται η στοργή και η αγάπη της νέας ποιήτριας για την πατρίδα της που την περιγράφει με πολλή τρυφερότητα.

Παίρνω

την άστραφτερη παλέττα της Μεσογείου
κι ανεκατεύω σ' αυτή
όλα τα χρώματα τ' ουρανού τόξου
Βάζω μοντέλλο
την ανοιγμένη μου παλάμη
Νά ή Κύπρος!
Μιά παλάμη ανοιγμένη στον ήλιο.

Στο ποίημα «Μιά Άνοιξη» παρουσιάζει μία άνοιξη πολύ διαφορετική από αυτήν που συνηθίζουμε να λέμε και να γνωρίζουμε.

Με ένα κάπως ρομαλέο τόνο και μία δυνατή αίσιοδοξία, τραγουδά:

Τούτη ή Άνοιξη που τραγουδάω έφέτος
δεν αφορά ρόδινα πέπλα.
Είναι γυμνώμενη — λάσπη κι αίμα
— με τα χέρια μας.
Γι αυτό δεν της χρειάζεται
το κελάηδημα τ' άηδονιού
για ν' αποδείξει την ύπαρξή της.

Σε άλλα ποιήματα συναντούμε τον Έρωτα, με την κυριαρχία του στον άνθρωπο, την φύση που πάντα διαδραματίζει κάποιο ρόλο στην ζωή μας, το τοπίο που είναι μαζεμένο μέσα στην ανθρώπινη ψυχή. Επίσης διάφορα γεγονότα επέδρασαν στη ποίηση της Έλλης Παιονίδου διεθνή, και τοπικά, όπως ο θάνατος του Γκριμάου, ή επέτειος της 7ης του Νιόβρη, ή δολοφονία του Έλληνα αγωνιστή Λαμπράκη και

ή ανώμαλη ζωή του νησιού μας. Σ' όλα αυτά η ποιήτρια εκφράζεται με τον δικό της ξεχωριστό τρόπο, με πολλή συγκίνηση, δύναμη και αίσιοδοξία.

Η κλασσική δημιουργία δίδει το «παρόν» της με το ποίημα «Εκάδη» αφιερωμένο στην τραγική μάνα που έχασε και τα 40 παιδιά της στον πόλεμο της Τροίας, και που προσφέρεται με έντονο τραγικό ύφος.

Έκάδη, τραγική μάνα,
μάννα πιό καρποφόρα κι απ' τη γη,
πιό μαυροφόρα κι απ' το χάρο.
'Η δική σου ή μοίρα
δεν αφήνει να δής ανάπαυση.
'Η ματιά σου
τρελλή απ' τον πόνο,
μπάνει μέσ την ματιά της κάθε μάννα
και ψάχνει
γιομάτη έκδίκηση
για κάθε είδος δούρειο ίππο
που άχνόφάνεται στον όριζόντα.

Η έκδοση αυτή της Έλλης Παιονίδου, αποτελεί μία προσφορά στην κυπριακή λογοτεχνική κίνηση, και προσφέρει απέραντη χάρη σ' όσους θέλουν πραγματικά την πρόοδο και την πνευματική ανάπτυξη του νησιού μας.

Επίσης έμπυχνάει τους νέους ποιητές και λογοτέχνες για την δημοσίευση των κειμένων τους που πλουτίζουν με αυτόν τον τρόπο την πνευματική ζωή του τόπου μας.

ΑΣΤΕΡΩ Φ.